Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41510
Copyright: Melk, Benediktinerstift

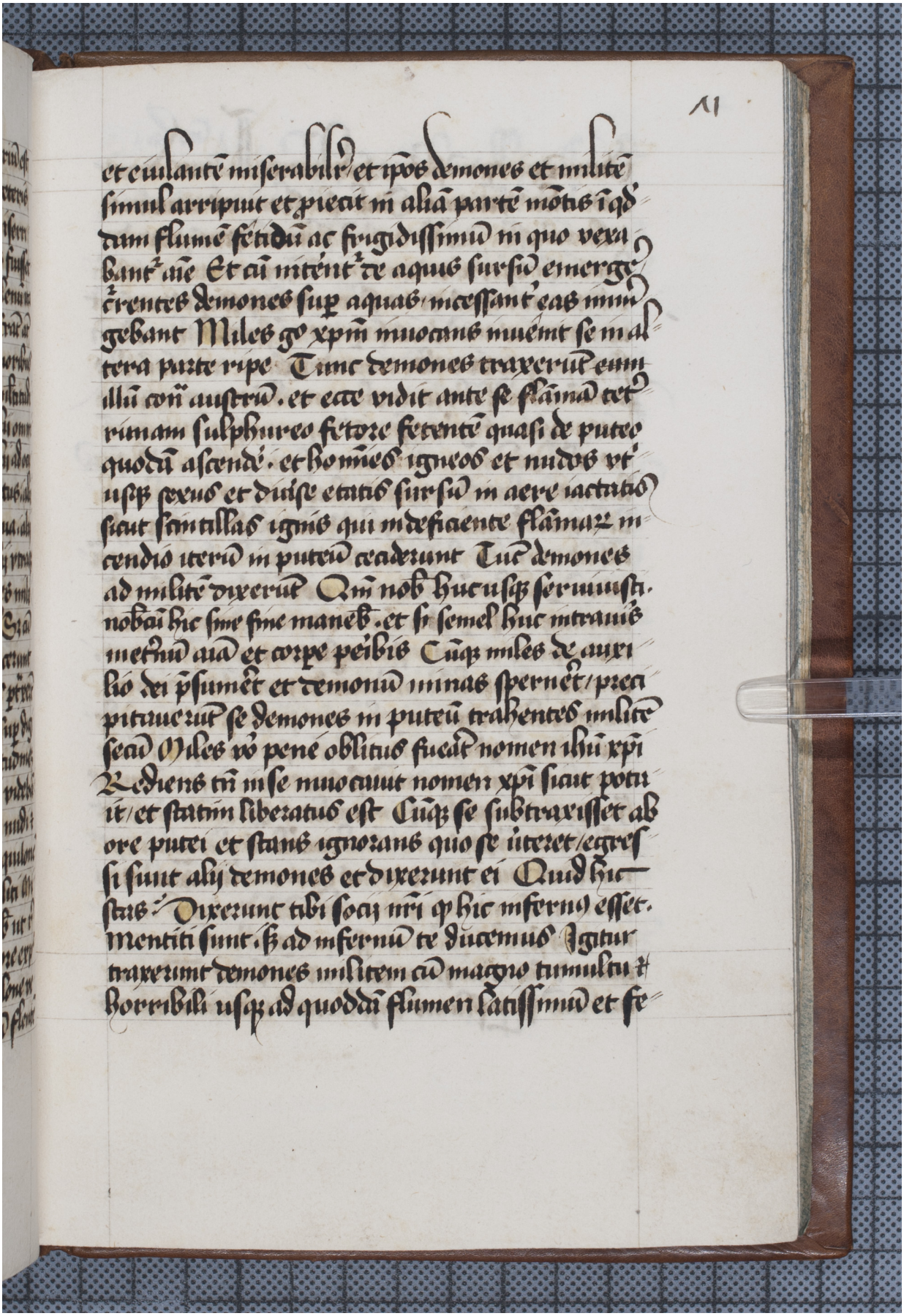

71

et eulantē miserabilē et ipos dēmones et militē
simul arripuit et pieat in alia partē montis iqd
dam flumē fetidū ac frigidissimū in quo vexa
bant eū Et ai intrent te aquis sursū emergē
tes dēmones sup aquas incessant eas immi
gebant Miles gō xpm invocans invenit se in al
tera parte ripe Tunc dēmones traxerūt eum
illū cōn austrū. et ecce vidit ante se flāmā tet
rimam sulphureo fetore ferentē quasi de puteo
quodā ascendē. et homines igneos et nudos vt
usq sexus et diuse etatis sursū in aere iactātes
sicut scintillas ignis qui in deficiente flāma in
cendio iterū in puteū cadunt Tūc dēmones
ad militē dixerūt Qm nos huc usq seruiuisti.
nobai hic sine fine manebis. et si semel huc intrauis
iterū aia et corpe peibis Cūq miles de auxi
lio dei psumet et demonū minas spernet/ preci
pitauerūt se dēmones in puteū trahentes militē
sed Miles vo pene oblitus fuerat nomen ihū xpi
Vedens tū in se invocauit nomen xpi sicut potu
it/ et statim liberatus est Cūq se subtraxisset ab
ore putei et stans ignorans quo se iteret/ egres
si sunt alij dēmones et dixerunt ei Quid hic
stas? Dixerunt tibi socij mei qd hic in fernū esset.
Mentiti sunt. q ad infernū te ducemus Igitur
traxerunt dēmones militem ad magno tumultu et
horribili usq ad quoddā flumen latissimū et fe